

« Ἡ δόξα, λέγει ὁ Ἀρμάνδος Σιλβέστρο, ποιητῆς καὶ αὐτὸς καὶ ἐκ τῶν θαυμαστῶν τοῦ Μπαμβίλ, θ' ἀνατείλῃ ἀπὸ τοῦ τάφου του λαμπρὰ καὶ ἡ ἀθανασία θὰ τὸν περιβάλλῃ διὰ χλαμύδος βασιλικῆς. Θὰ λάβῃ θέσιν παραπλεύρως τοῦ Οὐγκώ, καὶ τὰ μέτωπα ἀμφοτέρων κοινῇ θὰ στεφανώσῃ αἴγλη.

Διαβάτης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἀπὴ λθεν εἰς Μεγαλόπολιν, ὅπως ἐξετάσῃ τὰς ἐκεῖ ἐνεργηθείσας ἀνασκευὰς ὑπὸ τῶν ἐταίρων τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς ὁ προσωρινὸς αὐτῆς διευθυντῆς κ. Πενρώζ, ὅστις κατόπιν ἀπέρχεται εἰς Ἀγγλίαν, ὁπόθεν ἐπανερχεται ἐνταῦθα ὁ ἀπὸ μνηῶν ἀπουσιάζων τακτικὸς τῆς Σχολῆς διευθυντῆς κ. Γάρδενερ.

Καλλιτεχνικά

Τῆ ἐνεργείᾳ τῆς Αὐτοκρατείας Φρειδερίκου, πλείστοι Ἄγγλοι καλλιτέχναι ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μετάρχωνται τῆς βερολιναίας ἐκθέσεως.

Θεατρικά

Ἐν τῷ θεάτρῳ Λέσσιγγ τοῦ Βερολίνου παρεστάθη ὁ Θεομιθῶρ, τὸ πολύκροτον δρᾶμα τοῦ Σαρδοῦ. Τὸ ἔργον ἐτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς.

— Ἐν τῷ Ἀνεξαρτήτῳ, θεάτρῳ τοῦ Λονδίνου, παρεστάθη ἐσχάτως τὸ περιλάλητον ἔργον τοῦ Ἴβσεν *Τὰ φαντάσματα*. Τὸ ἀκροατήριον διετέθη ἐγκριτικώτατα πρὸς τὸ ἔργον καὶ ἐξεδήλωσε θερμωδῶς τὴν ἀποδοκιμασίαν του.

— Ἐν τῷ παρισινῷ *Μελὸδραματικῷ* Θεάτρῳ παρεστάθη κατ' αὐτὰς ὁ Μάρος, νέον ἔργον τοῦ Μασσενέ, τοῦ ὁποῦ το κείμενον ἐγραψεν ὁ γνωστὸς ποιητῆς Ρισκαίν. Ἡ κριτικὴ ἔκρινεν αὐτὸ ὑποδεέστερον ἄλλων ἔργων τοῦ διασήμεου μουσικῷ, τὸ δὲ κείμενον μετριώτατον στιγμορρηγμὰ ἀνάξιον τοῦ ποιητοῦ τῆς θαλάσσης. Πολλοὶ φέγουσι τὸν Μασσενέ, ὅτι δὲν ἐτήρησε τὸ ἰδικόν του ὕφος, ἀλλ' ἐπειράθη νὰ μιμηθῇ τὸν Βάγνερ καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτυχε.

— Ὁ καθηγητῆς κ. Α. Βόλτζ δημοσιεύει ἐν τῷ ἐγκριτῷ τῆς Λειψίας περιοδικῷ *Gesellschaft* (3 ἀριθ. 1891) βιβλιογραφίαν περὶ διαφόρων νεωστὶ ἐκδοθέντων ἐλληνικῶν βιβλίων.

Φιλολογικά

Ὁ κ. Γεώργιος Σουρῆς ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν δύο νέων τόμων ποιημάτων διὰ τῆς κάτωθι ἐμμέτρου ἀγγελίας:

Ἰδὼν καλῶς ὁ Φασουλῆς μὲς' σ' ἄλλα ξαφνικά του πῶς ἔγουν γάλι δυνατό τὰ οἰκονομικά του. ὁποῦ σαστίζει μὲ αὐτὰ κ' αὐτὸς ὁ Καραπάνος καὶ κάθε διαχειριστῆς κἂν ὑψηλὸς κἂν νάνος.

Ἰδὼν καὶ τὰ μουρέλια του πῶς ἔγιναν μεγάλα καὶ δὲν μποροῦν ν' τρέφονται μὲ τῆς γαιθούρας γάλα, ἰδὼν πῶς εἶναι κίνδυνος κ' ἐκεῖνος νὰ ψοφήσῃ, ἐσκέφθη Πλάτων νὰ γενῆ καὶ νὰ φιλοσοφήσῃ.

Διὸ προτοῦ φαμελικῶς ὁ τάλας τὰ κορδῶση καὶ ἡ φιλοσοφία του νὰ πάθῃ στὰ χαμένα, δύο τόμους ἀπεφάσισε καὶ πάλιν νὰ ἐκδώσῃ μὲ στίχους φιλοσοφικούς, πρὸς τρεῖς δραχμάς τὸν ἕνα.

Δι' ὅσους ὅμως κατοικοῦν στὸ Ἐξωτερικὸν ἡ συνδρομὴ πληρώνεται μὲ φράγκον γαλλικόν.

Καὶ ὅστις Ἕλλην κύριος τοὺς τόμους τούτους θέλει προπληρωτέαν χρεώσῃ τὴν συνδρομὴν νὰ στέλλῃ, ἀλλέως πᾶσαν ἐντροπὴν ὁ Φασουλῆς ἀφίνει καὶ ὄλους θὰ τοὺς δέχεται τοῦ κάρρου τὸ κοφρῖνι.

Τοιαῦτα ὁ φιλόσοφος εἰς γνώσιν ὄλων φέρει, γνωρίζων τὸ φιλόμουσον ἐκάστου κανονιέρη. Καὶ τῶρ' ἀντὶ τοῦ Φασουλῆ, τελείως ἀγραμμάτου, ὡς κηδεμῶν του ὁ Σοῦρῆς ἐγγράφει τὸνομά του.

— Ἐξεδόθη εἰς τόμον «Τὸ Χρῆμα», τὸ νέον ἔργον τοῦ Ζολᾶ, τὸ ἐκ τῆς μακροῦς σειρᾶς τῶν Ρουγκῶν Μακάρ. Ἡ ὑπόθεσις αὐτοῦ ἐν συνόψει εἶνε τοιαύτη:

Περὶ τὰ τέλη τῆς δευτέρας βασιλείας, ὁ Σακκάρ, ἀδελφὸς τοῦ πανισχύρου ὑπουργοῦ Ρουγκῶν, εὐρέθη οἰκονομικῶς κατεστραμμένος.

Ἀνάγκη ν' ἀνακτῆσθαι τὴν περιουσίαν του, καὶ πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ἡ ἐπινοήσις ἰδέας τινός. Ἄλλὰ πῶς νὰ εὐρεθῇ ἡ ἰδέα; Ἐν τούτοις εὐρέθη. Τὴν συνέλαβε κατὰ νοῦν ἐντιμὸς τις μηχανικός, ὀνόματι Ἀμιελὲν, ὅστις ἐπεινόησε τὴν ἀναστάσασιν τοῦ βασιλείου τῆς Παλαιστίνης μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐν αὐτῷ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πάπα. Κατ' ἀρχὰς θὰ ἤρκοιντο εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα μὲ τὴν Ἰόπην ὡς θαλάσσιον λιμένα, ἡ δὲ Συρία θὰ ἐκηρύσσεται ἀνεξάρτητος καὶ θὰ προσηρτᾶτο εἰς τὴν μητρόπολιν. Τούτου γενομένου, ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν κατεστραμμένων πόλεων καὶ ἡ διὰ σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ἀναβίωσις τῶν νεκρῶν τόπων θὰ ἐπιτυχάνοντο μετ' ἄκρας εὐκολίας. Ἠορῶσαν λοιπὸν τὰ σχέδια, καὶ οἱ εὐλαβεῖς ἐγκολπωθέντες τὴν ἰδέαν, μόνον αὐτὸν πόθον ἔγρουσι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν, τὸν δὲ πόθον των συμμερίζονται καὶ οἱ ἔχοντες ὡς ἔργον κύριον τὸ νὰ παίξωσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον, καὶ οὕτως ἰδρύεται ἡ Παγκόσμιος Τράπεζα. Τὸ αἶσθημα τῆς φιλοκερδείας ἔχει τοὺς πάντας κυριεύσῃ κατὰ τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην, χάριν τῆς ὁποίας συρρέουσι κατὰ σωρούς οἱ μέτοχοι εἰς τὸ χρηματιστήριον, ὅπου ἡ ἀγορὰ καθ' ἑκάστην ὑψοῦται. Ἄλλ' ὁ Σακκάρ ἔχει ἀναλάβῃ μὲγα μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ ὁ τραπεζίτης, ὅστις ἀπᾶς ἤδη τὸν κατέστρεψε, συμπληροῖ τὴ σῶχος καὶ ἀσφαλῶς τὸ ἔργον του. Ἡ ἔκπτωσις ἀρχίζει, καὶ μετ' αὐτῆς ἀρχίζει νὰ ἐπέρχεται ἡ καταστροφὴ. Αὐτὸ εἶνε τὸ συγκινητικώτερον τῶν μερῶν τοῦ βιβλίου, καὶ ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ ἐξαγρίωσις τοῦ τραπεζίτου, ὅτε βλέπει ὅτι τὸ πᾶν ἀπόλωτο καὶ αἱ μετοχαὶ ὄλονεν ἐκπίπτουν! Ἀπομένει πλέον μὲ τὸ χρηματικαὶθῶσιον ὀλοτελῶς κενόν, ἐν ᾧ περὶ αὐτὸν διεξάγεται ἡ μεγάλη μάχη τῶν ἐκατομμυρίων.

Τὸ ἔργον κρίνεται ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ μεγάλου συγγραφέως, ἐπιπνέεται δὲ παραδόξως ὑπὸ αἰσιοδοξίας ἄσυνήθους εἰς αὐτόν.

— Ἐν τῷ ἀγγλικῷ περὶ οἰκῶ Newbery House Magazine ἐδημοσιεύθη συγκινητικὸν διήγημα ἐλληνικῆς ὑποθέσεως: Ἡ Κρητικοπούλα, ἐν τῷ ὁποίῳ μετὰ πολλῆς ἠθρογνωσίας περιγράφεται ἡ ἥρωικὴ ἀρσίσωσις τῶν θυγατέρων τῆς Κρήτης πρὸς τοὺς οἰκειούς καὶ ἡ περιφρονητικὴ αὐτῶν πρὸς τοὺς κινδύνους ἀρσίσωσις. Συγγραφεὺς τοῦ διηγήματός τούτου εἶνε καὶ ἡ ἐκ πολλῶν ἄλλων αὐτῆς ἔργων γνωστοτάτη Ἀγγλίσ ποιήτρια κυρία Ἐλ. Μ. Ἐδμονδς. Τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν λαμβάνει ἡ κυρία Ἐδμονδς σχεδὸν συγχρονον, κατὰ τὸ

1866-1867, πλέκει δὲ καὶ οἰκονομεῖ τὸ ὅλον αὐτῆς θέμα τὸσον πιθανῶς καὶ ἀδιάστως, ὥστε θὰ ἔλεγε κανεὶς, ὅτι ἡ συγγραφεὺς περιγράφει ἐξ αὐτοφίας ἀληθῆς τὸ ἐπεισοδιόν. Ἡ περὶ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα καὶ περὶ τὸν ἔθνικὸν ἡμῶν βίον στοργὴ καὶ ἀγάπη τῆς Ἀγγλίδος ποιητρίδας εἶνε ἀληθῶς ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὸ διήγημά της δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ μεταφρασθῆ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν.

— Ὁ Αὐτοκόστωρ τῆς Γερμανίας, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐταξίδευσεν εἰς Νορβηγίαν καὶ κατεβλήθη ἐκ τῶν καλλονῶν τῆς χώρας, προσεχῶς δημοσιεῖ τὰς ἐντυπώσεις του, ἀφαιροῦν δὲ τὸ περιεχόν ταύτας βιβλίον εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Ὀσκάο.

— Ὑπὸ τοῦ W. M. Ramsay ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως (ἐν Λονδίῳ παρὰ J. Murray 1890) ἡ ἱστορικὴ γεωγραφία τῆς Μικρῆς Ἀσίας (The historical Geography of Asia Minor).

— Ἐν τῇ Revue Critique τῶν Παρισίων (τῆς 9 Μαρτίου 1891) ἐδημοσιεύθη ὑπὸ A. Delboulle εἰρωνοκωτῆ ἐπίκρισις τῆς ποιητικῆς συλλογῆς Le Pélerin passionné τοῦ ἑλληνογενοῦς ποιητοῦ Jean Moréas.

— Ὁ καὶ περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν τῆς ἱατρικῆς εὐδοκίμως ἀσχολούμενος καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας κ. Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης ἐξέδωκε (τύποις N. Ἰγγλέση) λίαν περιεργὸν καὶ περισπούδαστον πραγματεῖαν ἐπιγραφομένην: Ἡ ἱατρικὴ τοῦ Ἀριστοφάνους.

— Τὸ ἐν Παρισίῳ ἐκδοτικὸν κατὰ στίμα E. Leroux ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ δημοσίευσιν σπουδαιστάτου φιλολογικῆ μνημείου, τοῦ πανομοιότυπου ὁλοκλήρου τοῦ αἰσίου κώδικος τῶν λόγων τοῦ Παρισίου Σ (τοῦ δεκάτου αἰῶνος). Τὸ βιβλίον θὰ ἐπιγράφεται: Demosthenis Orationum codex Σ. Fac-similé du manuscrit grec 2934 de la Bibliothèque Nationale contenant les Oeuvres complètes de Demosthène. Δημοσιεύει δὲ τὸ πολῦτιμον ἔργον ὁ κ. Henri Omont. Ὁ κώδιξ θὰ ἀποτελέσῃ δύο τόμους ἰσομεγέθεις πρὸς τὸ πρωτότυπον, θὰ τιμᾶται δὲ φρ. 400 διὰ τοὺς συνδρομητάς, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους φρ. 600. Θὰ ἐκτυπωθῶσιν ὅμως μόνον ἑκατὸν ἀντίτυπα ἀριθμημένα.

Παντοῖα

Τὸ σῶμα τῆς Ἀμερικανίδος ἀοιδοῦ Ἐμμας Ἀμπτ, ἀποθνήσκουσας ἐσχάτως, δὲν ἐτάφη, ἀλλ' ἐκάνη ἐν Πιττσβούργῳ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν αὐτὴ ἐξεδήλωσεν ἐν τῇ διαθήκῃ της. Τὸ σῶμα ἐτέθη ἐπὶ τῆς πυρᾶς περιβεβλημένον θαυμασίαν ἐσθήτα, ἥς ἡ ἀξία ἀνῆρχετο εἰς ὃ χιλιάδας λίρας!

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Ἡ ἐν Μυτιλήνῃ Μονὴ τῆς Πέτρας

Κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς νήσου Μυτιλήνης, εἰς τόπον πεδινόν, καίτοι τὸ χωρίον Πέτρα, ἀποτελούμενον ἐκ 300 περιπόι οἰκιῶν. Ὀνομάζεται δὲ οὕτω, διότι ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεδιάδος καὶ πλησίον τοῦ χωρίου ἀνυψοῦται πέτρα μονοκόμματος ὀγκωδέστατη ἐπ' αὐτῆς δὲ εἶνε ἐκτισμένη μονή, τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου. Ἡ Πέτρα εἶνε χωρὶον δροσερὸν καὶ υγιεινότερον, παρὰ γὰρ δὲ οἶνον εὐωδέστατον καὶ διακρίνεται διὰ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν της.

Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ φωτογραφίας, ἣν ὑμῶν κ. ἀπέστειλε πρὸς τὴν «Ἐστία» ὁ ἐν Μυτιλήνῃ κ. Α. Κωνσταντινίδης.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἀριθ. 0. Δὲν ἔχετε τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, ὥστε νὰ σὰς ἀναγνωρίσουν οἱ γνωστοί σας ἐκ τῆς ἀναλύσεως τοῦ χαρακτήρος σας, οὐδὲ ὁ γραφολόγος τῆς Ἐστίας ἔχει τὴν δύναμιν αὐτήν. Ἀλλὰ μὲ τὴν ιδέαν τοῦ κινδύνου τῆς ἀναγνωρίσεως ἠλλοιώσατε ὀλίγον τὸν γραφικὸν χαρακτήρα σας. Τὸ πνεῦμά σας δὲν ἔχει ἐξάρσεις, ἀλλ' εἶνε εὐθὺ καὶ ὑπερτερον ταπεινῶν ὑπολογισμῶν. Ἔχετε καρδίαν πρόθυμον εἰς γενναῖα αἰσθήματα, ἀλλὰ διστάζετε εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐκδήλωσιν αὐτῶν ἐκ φόβου μὴ παρεξηγηθῆτε. Οἱ γνώριμοί σας πολλάκις σὰς ἀδικοῦσιν εἰς τὰς κρίσεις του, διότι δὲν ἀποκαλύπτεσθε τὸσον, ὥστε νὰ σὰς ἐννοήσωσιν ἀρκετὰ. Ἐν τούτοις δὲν εἰσθε ἀπαισιδόδοξος, οὐτε μνηστικός, εἰσθε μόνον ὀλίγον... Ἀλλὰ δὲν τὸ λέγομεν αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα, διότι τότε — ἔχετε δίκαιον — θὰ σὰς ἀναγνωρίσουν ὅλοι, θὰ ὑποθέσετε δὲ ὅτι καὶ ὁ γραφολόγος τῆς Ἐστίας δι' ἄλλου τρόπου καὶ ὄχι διὰ τῆς γραφολογίας σὰς ἀνεγνώρισε.

Ἀριθ. 347δ. Θετικὸς ἄνθρωπος, ἔμπορος ἢ ὑπάλληλος λογιστικὸς. Τὰς ὥρας σχολῆς χρησιμοποιεῖτε εἰς ἀνάγνωσιν ἐφημερίδων καὶ βιβλίων, εἰς περιπάτους, εἰς ἄλλην ἡσυχον διασκέδασιν. Ἀποφεύγετε τὰ καφενεῖα, δὲν ἀγαπᾶτε κανὲν εἶδος παιγνίου, ἀλλ' οὔτε θορυβώδεις συναθροίσεις ἐν γένει. Τὸ πολὺ καὶ ποτε μετὰ φίλων ἠμπορεῖτε νὰ φάγετε καὶ νὰ πιεῖτε τὸσον, ὥστε νὰ ἔλθετε εἰς εὐθυμίαν. Δὲν ἐνομφεύθητε, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἴσως μία νεανικὴ ἐπιθυμία σας. Τώρα παρῆλθεν ἡ πρώτη νεότης καὶ δὲν συλλογίζεσθε πλέον περὶ γάμου. Κρίμα! θὰ ἐγίνεσθε πολὺ καλὸς συζυγὸς καὶ πατήρ.

Ἀριθ. 009. Χαρακτήρ στρυφνός, πείσμων, δυσαρεστήμενος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τίμιος, ἐνάρτεος, ἀκεραῖος. Διὰ τοῦτο ὁσοῖσάς γνωρίζουν σὰς συγχωροῦν τὰ ἐλαττώματά σας, καὶ ὅσοι συνεργάζονται μαζί σας σὰς ἀνέχονται. Εἰσθε ζηλότυπος, χωρὶς λόγους καὶ προκαλεῖτε συζυγικὰς σκηνὰς ἀξίας κωμωδίας, ἀ ἁποῖα ὅμως εἶνε πολὺ δυσήρηστοι διὰ τὴν δυστυχισμένην γυναικὰ σας.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τί καίτε χωρὶς νὰ θεωραῖνῃ;
Ποῖα ἐλευθερία εἶνε μισθῆ;
Ποῖα ἢ συνῆθης ἀφορμὴ τῆς φιλίας δύο γυναικῶν;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Τὸν παράδεισον ἢ τὴν κόλασιν;
Ἀπ. Ἐγὼ εἰς τὴν κόλασιν νὰ πάγω πρέπει· ἐκεῖ ἡ ψυχὴ μου θ' ἀνακουρίζεται, ὅταν μὴν ἀπιστῇ ψυχὴ θὰ βλέπῃ νὰ βασανίζετα. † Παπαῖ.

Ἐρ. Μὲ τί ἠμπορεῖ νὰ παραβληθῇ ἡ γυναικεία ἡλικία;

Ἀπ. Μὲ βολόγι ποῦ πηγαίνει πίσω.

Ἐρ. Τίνος τύχην θὰ ἐξήλευες;

Ἀπ. Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ζηλεύει τὴν τύχην ἄλλου. Ἀημοσθένης.

Ἐρ. Δικαί' ἐδόθη τὸ σῶμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους;

Ἀπ. Διὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ χύμουν ἀνοήτως χωρὶς νὰ θεωροῦνται ἀνόητοι. Ἐφελον.

Ἐρ. Τί εἶνε ἡ κολακεία;

Ἀπ. Ἡ γνώμη, τὴν ὅποιαν ἔχομεν διὰ τὸν ἑαυτόν μας χωρὶς νὰ τὴν λέγομεν, καὶ τὴν ὅποιαν λέγουν οἱ ἄλλοι χωρὶς νὰ τὴν ἔχουν. Μρ.

Ἐρ. Δικαί' ἐπλάσθησαν τὰ χεῖλη;

Ἀπ. Διὰ νὰ κρύπτουν τὰ χλασμένα δόντια. Σφιγξ.